

Algemene informatie

Bij [Verordening \(EU\) nr. 606/2013](#) betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken is een mechanisme ingesteld dat ervoor zorgt dat wanneer in één lidstaat als civielrechtelijke maatregel een beschermingsbevel wordt uitgevaardigd, dat bevel rechtstreeks wordt erkend in de andere lidstaten.

Als u in uw lidstaat van verblijf door een civielrechtelijk beschermingsbevel wordt beschermd, kunt u zich daarop in een andere lidstaat rechtstreeks beroepen, door aan de bevoegde autoriteiten [een certificaat](#) met uw rechten voor te leggen.

De verordening is van toepassing met ingang van **11 januari 2015**.

Klik op een van de vlaggen voor landspecifieke informatie.

Meer informatie over de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen vindt u [hier](#).

Laatste update: 17/11/2021

Deze pagina wordt beheerd door de Europese Commissie. De informatie op deze pagina geeft niet noodzakelijk het officiële standpunt van de Europese Commissie weer. De Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens waarnaar in dit document wordt verwezen. Gelieve de juridische mededeling te raadplegen voor de auteursrechtelijke regeling voor Europese pagina's.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - België**Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5**

Afhankelijk van het onderwerp van de zaak waarin een beschermingsmaatregel wordt gevraagd zijn bevoegd om een beschermingsmaatregel te gelasten: de Familierechtbank, de Arbeidsrechtbank of het Openbaar Ministerie met een *a posteriori* controle door de Familierechtbank of de Jeugdrechtbank.

De hoofdgriffier van de rechtbank die de beschermingsmaatregel heeft uitgesproken of in voorkomend geval het Openbaar Ministerie, is bevoegd voor de afgifte van het certificaat.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Het Openbaar Ministerie van de plaats waar de beschermde persoon ingeschreven is of zal zijn in het bevolkingsregister, of zijn of haar gewone verblijfplaats heeft of zal hebben.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Het Openbaar Ministerie van de plaats waar de beschermde persoon ingeschreven is of zal zijn in het bevolkingsregister, of zijn of haar gewone verblijfplaats heeft of zal hebben; beroep tegen deze aanpassing is, overeenkomstig Artikel 11 (5) mogelijk voor de rechtbank van eerste aanleg.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De rechtbank van eerste aanleg.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Afhankelijk van de officiële talen van de plaats van tenuitvoerlegging overeenkomstig het Belgische nationale recht worden voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen het Frans, het Nederlands en/of het Duits aanvaard.

Laatste update: 10/01/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Bulgarije**Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5**

Het kantongerecht van de plaats waar de benadeelde partij haar vaste of actuele verblijfplaats heeft, is bevoegd om beschermingsmaatregelen te gelasten (artikel 7 van de wet betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld).

Het kantongerecht dat de zaak heeft behandeld, is ook bevoegd om op schriftelijk verzoek van de beschermde persoon het in [artikel 5 van Verordening \(EU\) nr. 606/2013](#) bedoelde certificaat af te geven (artikel 26, lid 1, van de wet betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Een persoon die krachtens een in een EU-lidstaat gelaste maatregel bescherming geniet, kan de stadsrechtbank van Sofia verzoeken om die bescherming te gelasten voor het Bulgaarse grondgebied (artikel 23 van de wet betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld).

Het ministerie van Binnenlandse Zaken en het openbaar ministerie zijn bevoegd om dergelijke maatregelen ten uitvoer te leggen.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De stadsrechtbank van Sofia is bevoegd.

De rechtbank gaat na of de maatregel ten uitvoer kan worden gelegd met de middelen die krachtens het Bulgaars recht beschikbaar zijn. Wanneer dat niet mogelijk is, gelast de rechtbank een vervangende beschermingsmaatregel overeenkomstig het Bulgaars recht (artikel 24, lid 2, van de wet betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Op verzoek van de persoon die het risico veroorzaakt, spreekt de stadsrechtbank van Sofia zich uit over de weigering van erkenning of tenuitvoerlegging van een beschermingsmaatregel (artikel 25 van de wet betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Bulgarije vereist dat de documenten in het Bulgaars worden vertaald.

Laatste update: 10/09/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Estland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken kunnen worden getroffen op grond van artikel 1055, lid 1, van de [Wet inzake het verbintenisrecht](#).

Hierin staat dat als er voortdurend onrechtmatige schade wordt veroorzaakt of als er onrechtmatige schade dreigt, het slachtoffer of de bedreigde persoon het recht heeft te vragen om beëindiging van het gedrag dat de schade veroorzaakt of om het stoppen van de dreiging als gevolg van zulk gedrag. In geval van lichamelijk letsel, schade aan de gezondheid, inbreuk op de privacy of op andere persoonlijkheidsrechten kan het onder meer nodig zijn dat de dader bepaalde andere personen niet mag benaderen (via een contactverbod), dat het gebruik van huisvesting of communicatie wordt gereguleerd of dat andere soortgelijke maatregelen worden genomen. In artikel 475, lid 1, punt 7, van het [Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering](#) wordt de procedure vermeld voor het toepassen van civiele beschermingsmaatregelen. Volgens dit artikel omvat de verzoekschriftprocedure het opleggen van een contactverbod en andere soortgelijke maatregelen om persoonlijkheidsrechten te beschermen, zoals bepaald in artikelen 544-549 in hoofdstuk 55, waarin de procedure voor het opleggen van een contactverbod nauwkeuriger wordt beschreven. Op grond van artikel 378, lid 1, punt 3, artikel 546 en artikel 551, lid 1, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kunnen civiele beschermingsmaatregelen ook worden getroffen als bewarende maatregel (om de uitvoering van een vordering zeker te stellen) of als voorlopige maatregel in de verzoekschriftprocedure.

Volgens artikel 1055, lid 1, van de Wet inzake het verbintenisrecht kan het nodig zijn dat het de dader verboden wordt andere personen te benaderen (d.w.z. via een contactverbod), dat het gebruik van huisvesting of communicatie wordt gereguleerd of dat andere soortgelijke maatregelen worden genomen. Daarom worden niet alle maatregelen die met het oog op de bescherming van persoonlijkheidsrechten kunnen worden toegepast, in de wet vermeld en in specifieke gevallen kan worden verzocht om de toepassing van een passende en noodzakelijke maatregel. In zijn analyse van 2008 van de jurisprudentie over contactverboden stelde het Hooggerechtshof zich op het volgende standpunt: als een bedreigde persoon en de persoon van wie de dreiging uitgaat, bij elkaar in de buurt wonen (of werken), is het beter afspraken te maken over hun onderling contact; daarbij zou de inhoud van de verboden (beschermingsmaatregelen) vooral kunnen bestaan uit een lijst van verboden handelingen. Om civiele beschermingsmaatregelen te kunnen nemen, hoeft er tegen de bedreigde persoon geen onrechtmatige daad te zijn begaan. Het volstaat dat de verweerder zich eerder zodanig heeft gedragen dat de angst terecht is dat hij of zij het slachtoffer kan benadelen, de gezondheid van het slachtoffer kan schaden of de privacy of andere persoonlijkheidsrechten van het slachtoffer kan schenden.

Er zijn geen statistieken beschikbaar over de gemiddelde duur van de toepassing van de maatregelen. In Estland is het op grond van artikel 1055 van de Wet inzake het verbintenisrecht mogelijk veel maatregelen die bedoeld zijn om de privacy en persoonlijkheidsrechten te beschermen, voor een periode van maximaal drie jaar toe te passen. Doorgaans legt de rechter een contactverbod voor maximaal drie jaar op, in overeenstemming met de analyse van de jurisprudentie over contactverboden die het Hooggerechtshof in 2008 heeft verricht.

Verordening (EU) nr. 606/2013 heeft betrekking op beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken. Verordening (EU) nr. 606/2013 is niet van toepassing op beschermingsmaatregelen die onder Verordening (EG) nr. 2201/2003 vallen.

Een beschermingsmaatregel kan worden aangevraagd door een bedreigde persoon of een benadeelde persoon, in een afzonderlijke procedure of in combinatie met een andere vordering. Om een beschermingsmaatregel in te stellen moet de bedreigde persoon een verzoekschrift indienen bij de [kantonrechtbank](#) in het arrondissement van de laatste bekende woonplaats van de persoon van wie de dreiging uitgaat, in overeenstemming met de algemene territoriale bevoegdheid. De rechter behandelt deze verzoeken in het kader van een verzoekschriftprocedure. Alvorens een beschermingsmaatregel te nemen, hoort de rechter de persoon voor wie de beschermingsmaatregel wordt aangevraagd en de persoon in wiens belang de procedure voor de uitvoering van de maatregel wordt gevoerd. Waar nodig hoort de rechter ook personen die nauw met de bovengenoemde personen zijn verbonden, of het gemeente- of stadsbestuur of de politie in de woonplaats van die personen.

Verzoekschriften aan een rechter moeten in het Ests worden opgesteld en voldoen aan de eisen van de artikelen 338 en 363 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. In overeenstemming met artikel 338 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering moet in een processtuk dat door een deelnemer aan de procedure bij de rechtbank is ingediend, het volgende worden vermeld:

de namen, adressen en telecommunicatienummers van de deelnemers aan de procedure en hun eventuele vertegenwoordigers;

de naam van de rechtbank;

de grond van de zaak;

voor de zaak die wordt behandeld, het nummer van de burgerlijke zaak;

het verzoekschrift dat door de deelnemer aan de procedure is ingediend;

de omstandigheden waarop het verzoekschrift is gebaseerd;

een lijst van bijlagen bij het processtuk;

de handtekening van de deelnemer aan de procedure of zijn vertegenwoordiger of, voor een elektronisch verstuurd document, een digitale handtekening of ander identificatiemiddel in overeenstemming met de bepalingen van artikel 336 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In een processtuk moet de persoonlijke identificatiecode of, als deze ontbreekt, de geboortedatum van de natuurlijke persoon worden vermeld.

Als een deelnemer aan een procedure het adres of andere gegevens van een andere deelnemer aan de procedure niet weet, moet het processtuk de maatregelen vermelden die de deelnemer aan de procedure heeft genomen om die informatie te achterhalen.

Alle verzoekschriften moeten leesbaar en getypt worden ingediend. Waar mogelijk moeten ook elektronische kopieën van schriftelijk ingediende processtukken aan de rechtbank worden overgelegd. Contractuele vertegenwoordigers, notarissen, deurwaarders, faillissementscuratoren, centrale en lokale overheidsinstanties en andere rechtspersonen dienen stukken elektronisch bij de rechtbank in, tenzij er een goede reden is om een document op andere wijze in te dienen. Nadere voorschriften voor het indienen van elektronische stukken bij de rechtbanken, de vormvoorschriften voor stukken en het overzicht van documenten die via het portaal moeten worden ingediend, zijn te vinden in een [verordening](#) van de voor het gebied bevoegde minister. Wanneer een procesdeelnemer schriftelijke stukken en de bijbehorende bijlagen bij de rechtbank indient, moet hij of zij het vereiste aantal afschriften verstrekken van de stukken die aan de andere partijen moeten worden betekend, tenzij de documenten elektronisch worden ingediend.

Bij het indienen van een verzoekschrift of het instellen van een beroep in zaken die via een verzoekschriftprocedure opnieuw worden bekeken, is een overheidsvergoeding van 50 EUR verschuldigd. De kosten voor het indienen van een verzoek om bewarende maatregelen bedragen eveneens 50 EUR.

Volgens de Estse wet hoeven partijen zich in de rechtbank niet te laten vertegenwoordigen tijdens een procedure voor de toepassing van civiele beschermingsmaatregelen.

Tegen een uitspraak over het opleggen of het wijzigen van een contactverbod of andere maatregel ter bescherming van persoonlijkheidsrechten kan beroep worden aangetekend door de personen die zich aan het verbod of de maatregel moeten houden. Tegen een bevel waarbij de rechtbank een verzoek om

toepassing van een contactverbod of andere maatregel ter bescherming van persoonsgegevens afwijst, of een dergelijke maatregel vernietigt of wijzigt, kan beroep worden aangetekend door degene die om toepassing van de maatregel heeft verzocht of in wiens belang de maatregel is opgelegd. Een beroep tegen een districtrechtbank moet schriftelijk worden ingediend via de kantonrechtbank waarvan de uitspraak in het beroep wordt aangevochten. Een beroep moet worden ingesteld binnen 15 dagen na de datum waarop de uitspraak is betekend. Vanaf vijf maanden na een uitspraak in een vordering of een verzoekschriftprocedure kan tegen die uitspraak geen beroep meer worden ingesteld, tenzij in de wet anders is bepaald. Als de omstandigheden veranderen, kan de rechter een contactverbod of andere maatregel ter bescherming van persoonsgegevens vernietigen of wijzigen. Alvorens een maatregel te vernietigen of te wijzigen, hoort de rechter de partijen. Een uitspraak over het opleggen van een contactverbod of een andere maatregel ter bescherming van de persoonsgegevens wordt betekend aan de personen op wie en in wier belang zulke maatregelen worden toegepast. Uitspraken over beschermingsmaatregelen moeten worden uitgevoerd vanaf het moment dat deze aan de desbetreffende persoon (de persoon van wie de dreiging uitgaat) worden bekendgemaakt.

Een deurwaarder zorgt voor de tenuitvoerlegging van de uitspraak op grond waarvan de beschermingsmaatregel moet worden getroffen. Wanneer een beschermingsmaatregel wordt geschonden, krijgt de deurwaarder dit doorgaans van de bedreigde persoon te horen. Als de beschermingsmaatregel was bevolen voordat toegangsrechten werden vastgesteld, kan de rechter bij zijn besluitvorming over de toegangsrechten rekening houden met de getroffen beschermingsmaatregelen.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Estland zijn de rechtbanken bevoegd om beschermingsmaatregelen te treffen. Overeenkomstig artikel 5 is de kantonrechtbank die de beschermingsmaatregel heeft getroffen, bevoegd om een certificaat met betrekking tot de beschermingsmaatregel af te geven. Voor de afgifte van een certificaat moet een verzoek worden ingediend bij een kantonrechtbank. De contactgegevens van rechtbanken in Estland zijn te vinden op de [website](#) van de rechtbanken.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Een persoon die zich wil beroepen op een beschermingsmaatregel die in een andere lidstaat is bevolen, moet contact opnemen met de deurwaarder die bevoegd is in de woon- of verblijfplaats van de schuldenaar, of in wiens rechtsgebied de activa van de schuldenaar zich bevinden. Deurwaarders starten tenuitvoerleggingsprocedures op basis van een verzoekschrift en een tenuitvoerleggingsdocument van de bedreigde persoon. De contactgegevens voor deurwaarders zijn te vinden op de [website](#) van de Kamer voor deurwaarders en faillissementscuratoren.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Een beschermingsmaatregel die in een andere lidstaat is bevolen, kan zo nodig door een daartoe bevoegde deurwaarder worden uitgevoerd. De deurwaarder die bevoegd is in de woon- of verblijfplaats van de schuldenaar, of in wiens rechtsgebied de activa van de schuldenaar zich bevinden, is tevens bevoegd tot uitvoering van een beschermingsmaatregel die in een andere lidstaat is bevolen. De contactgegevens voor deurwaarders zijn te vinden op de [website](#) van de Kamer voor deurwaarders en faillissementscuratoren.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Om te voorkomen dat beschermingsmaatregelen die in een andere lidstaat zijn bevolen, worden erkend of uitgevoerd, moet een verzoek worden ingediend in de woonplaats van de schuldenaar of bij de kantonrechtbank die voor de beoogde tenuitvoerleggingsprocedures bevoegd is. De contactgegevens van rechtbanken in Estland zijn te vinden op de [website](#) van de rechtbanken.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Ests en Engels

Laatste update: 17/02/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Griekenland

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Beschermingsmaatregelen kunnen worden gelast door een rechter van de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer van Athene (*Monomelés Protodikeío Athinón*), die zetelt in kort geding (*diadikasia ton asfalistikón métron*).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De bevoegde instantie is de voorzitter van de relevante vereniging van gerechtsdeurwaarders (*Sýllogos Dikastikón Epimelitón*), of diens plaatsvervanger.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Dit kan gebeuren door een rechter van de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer, die zetelt in kort geding.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De bevoegde instantie is de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer, die zetelt in nietcontentieuze zaken (*ekoúsia dikaiodosía*).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Grieks

Laatste update: 02/02/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Spanje

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Niet van toepassing.

Er zijn in Spanje geen beschermingsbevelen in de zin van Verordening (EU) nr. 606/2013. Er zijn dus geen rechterlijke instanties die bevoegd zijn om dergelijke bevelen en de in artikel 5 van de verordening bedoelde certificaten af te geven.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Niet van toepassing.

Er zijn in Spanje geen beschermingsbevelen in de zin van Verordening (EU) nr. 606/2013. Er zijn dus geen instanties die bevoegd zijn om dergelijke bevelen en de in artikel 5 van de verordening bedoelde certificaten af te geven.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De rechtbank van eerste aanleg (*Juzgado de Primera Instancia*) of, in voorkomend geval, de familierechtbank (*Juzgado de Familia*) die bevoegd is in het arrondissement waar het slachtoffer woont.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De rechtbank van eerste aanleg of, in voorkomend geval, de familierechtbank die bevoegd is in het arrondissement waar het slachtoffer woont.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De provinciale rechtbank (*Audiencia Provincial*).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Spaans.

Laatste update: 07/06/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Frankrijk

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Sinds de invoering van Wet nr. 2010-769 van 9 juli 2010, gewijzigd bij Wet nr. 2014-873 inzake ware gelijkheid tussen man en vrouw, kan in burgerrechtelijke zaken de **familierechter (*juge aux affaires familiales*)** een **beschermingsbevel (*ordonnance de protection*)** afgeven. Op deze maatregel zijn de volgende bepalingen van toepassing:

 [artikel 515-9 e.v. van het Burgerlijk Wetboek](#),

 [artikel 1136-3 e.v. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering](#) voor het procesreglement.

Een beschermingsbevel wordt in de volgende situaties afgegeven:

in het geval van **geweld tussen de leden van een koppel**;

in het geval van **geweld door een voormalige echtgenoot, partner of samenwonende**;

ten behoeve van een **volwassene die wordt bedreigd met een gedwongen huwelijk**.

Het geweld moet tot gevolg hebben dat **een van de leden van het koppel en/of hun kinderen in gevaar worden gebracht**. Een rechter geeft een beschermingsbevel af als hij van oordeel is dat er **ernstige redenen zijn die het aannemelijk maken dat de beweerde gewelddadige handelingen hebben plaatsgevonden en dat het slachtoffer in gevaar is**.

De familierechter kan een beschermingsbevel afgeven onafhankelijk van een scheidingsprocedure en zonder dat er een strafrechtelijke procedure aanhangig hoeft te zijn.

De rechtbank kan de volgende maatregelen gelasten:

een bevel waarmee het specifiek genoemde personen wordt verboden het slachtoffer te ontmoeten en contact met het slachtoffer op te nemen;

een verbod op het bezitten of bij zich hebben van een wapen;

voor gehuwde stellen: toestemming aan de echtgenoten om gescheiden te wonen, waarbij de rechter aangeeft wie van de twee echtgenoten in de echtelijke woning blijft wonen;

voor ongehuwd samenwonenden of partners die een geregistreerd partnerschap (PACS) zijn aangegaan: toewijzing van de echtelijke woning aan het slachtoffer behalve in uitzonderlijke omstandigheden;

het organiseren van de regels voor het uitoefenen van het ouderlijk gezag en het vaststellen van een bijdrage aan het levensonderhoud en de opvoeding van de kinderen, een bijdrage aan de kosten van het huwelijksleven of andere materiële ondersteuning voor partners in een geregistreerd partnerschap; toestemming aan het slachtoffer om zijn woon- of verblijfplaats verborgen te houden en om als woonplaats het adres van zijn advocaat of van de openbaar aanklager te kiezen;

toestemming aan het slachtoffer om zijn woon- of verblijfplaats verborgen te houden en om als adres voor zijn dagelijkse behoeften het adres van een bevoegde jurist aan te wijzen;

voorlopige goedkeuring van rechtsbijstand voor het slachtoffer.

Deze maatregelen (met name het verbod op het ontmoeten van of in contact treden met bepaalde personen) zijn in de eerste plaats preventief van aard. De maatregelen vallen daarom mogelijk binnen de werkingssfeer van Verordening (EU) nr. 606/2013.

Deze maatregelen zijn **tijdelijk** en kunnen voor **maximaal zes maanden** worden gelast. De maatregelen kunnen worden verlengd als, voordat de periode afloopt, een verzoek wordt ingediend om scheiding, om scheiding van tafel en bed of met betrekking tot het uitoefenen van het ouderlijk gezag.

Procedure:

de procedure duurt gemiddeld 33 dagen.

Verwijzing naar de rechtbank: de verzoeker kan een vordering bij de familierechtbank instellen door een verzoekschrift in te dienen of per dagvaarding (*assignation*) te laten verzenden. In spoedeisende zaken kan de verzoeker om een voorlopige voorziening verzoeken. De dagvaarding moet worden betekend aan de verweerder en aan het bureau van de openbaar aanklager.

Oproep aan partijen: de familierechter laat de partijen op passende wijze voor de hoorzitting oproepen.

Hoorzitting: het gaat om een mondelinge procedure. De partijen bepleiten hun eigen zaak maar kunnen worden bijgestaan of vertegenwoordigd door een advocaat.

Kennisgeving: een beschermingsbevel wordt betekend (door een deurwaarder (*huissier de justice*)), tenzij de rechter beslist dat het per aangetekende post met ontvangstbevestiging of via administratieve kanalen moet worden betekend door de griffie als er ernstig en onmiddellijk gevaar is voor de veiligheid van een persoon op wie een beschermingsbevel betrekking heeft of als betekening op een andere manier niet mogelijk is.

Tevens meldt de rechter de beslissing aan de openbaar aanklager teneinde te waarborgen dat de uitvoering van de bevelen maatregelen wordt gecontroleerd. De openbaar aanklager stuurt de beslissing ter kennisgeving door naar de desbetreffende politie- of gendarmeriediensten. Als daarnaast in de procedure aan het licht komt dat een kind in gevaar verkeert, verwijst de rechter de zaak na de hoorzitting door naar de desbetreffende diensten van de openbaar aanklager (jeugdafdeling).

Register: er is geen speciaal register van gelaste maatregelen in verband met beschermingsbevelen. Als een rechter echter een bevel afgeeft waardoor het een kind verboden is het grondgebied van Frankrijk te verlaten zonder toestemming van beide ouders, moet het bevel worden geregistreerd in de opsporingsdatabase.

Beroep: tegen de beslissing kan binnen 15 dagen na de betekening ervan beroep worden ingesteld. Ook kan de verweerder verzoeken het beschermingsbevel op te heffen of te wijzigen of om tijdelijk van een deel van de verplichtingen van het bevel te worden vrijgesteld.

Tenuitvoerlegging van het beschermingsbevel

De maatregelen die in verband met een beschermingsbevel zijn gelast, zijn **afdwingbaar**, d.w.z. treden in werking onmiddellijk nadat de beslissing is betekend (zelfs als de verweerder in beroep gaat), indien nodig met behulp van de wetshandhavingdiensten.

De beschermde persoon mag de politie of de gendarmerie inschakelen als inbreuk wordt gepleegd op een of meer van de maatregelen die door de familierechter zijn gelast.

Het niet naleven van de maatregelen vormt een strafbaar feit krachtens artikel 227-4-2 van het Wetboek van Strafrecht. Het strafbare feit is strafbaar gesteld met een gevangenisstraf van twee jaar en een boete van 15 000 EUR.

Als de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, moet de rechter die instemt met het verborgen houden van het adres van het slachtoffer, ook de regelingen vastleggen waarmee de band in stand wordt gehouden tussen de persoon die het risico veroorzaakt en het kind. Dit gebeurt door middel van een derde of door gebruik van een ontmoetingsplaats, en door betaling van eventuele vergoedingen voor levensonderhoud door middel van bankoverschrijvingen.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De familierechter gelast alle beschermingsmaatregelen en geeft de certificaten af waarin is voorzien in artikel 5.

De territoriaal bevoegde familierechtbank is:

de rechtbank van de plaats waar het gezin zijn woning heeft;

als de ouders gescheiden leven: de rechtbank van de woonplaats van de ouder bij wie de minderjarige kinderen doorgaans wonen, in het geval van gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, of de rechtbank van het arrondissement waaronder de woonplaats valt van de ouder die het ouderlijk gezag alleen uitoefent;

in andere gevallen: de rechtbank van de woonplaats van de persoon die de procedure niet heeft aangespannen.

Het verzoek om het certificaat moet in tweevoud worden ingediend met een precieze aanduiding van de ondersteunende documenten. Vertegenwoordiging door een advocaat is niet nodig. Een weigering om het certificaat af te geven kan bij de president van de regionale rechtbank (*tribunal de grande instance*) worden aangevochten, aangezien het beroep niet via een advocaat hoeft te worden ingesteld.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen, zijn **de politie en de gendarmerie**.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Indien nodig past de president van de regionale rechtbank of zijn gemachtigde in een voorzieningenprocedure de buitenlandse beschermingsmaatregelen aan. Het verzoek wordt ingediend door middel van een dagvaarding. Als de zaak met spoed moet worden behandeld, kan de rechtbank die verzoeken om voorlopige voorzieningen in behandeling neemt, toestaan dat een dagvaarding oproept een hoorzitting bij te wonen op een tijdstip dat valt op een feestdag of op een dag die gewoonlijk geen werkdag is. Vertegenwoordiging door een advocaat is niet nodig.

Met betrekking tot de territoriale bevoegdheid worden de regels van de jurisprudentie toegepast die voorrang geven aan de vereisten van een gedegen rechtsbedeling. Daarom kunnen verzoekschriften worden ontvangen door de president van de regionale rechtbank van de plaats waar de beschermde persoon wil wonen of verblijven.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Een verzoek om weigering van erkenning of tenuitvoerlegging moet worden ingediend bij de president van de regionale rechtbank die verzoeken om voorlopige voorzieningen in behandeling neemt (afhankelijk van de aard van de zaak kan de zaak aan een familierechtbank worden toegewezen).

Het verzoek wordt ingediend door middel van een dagvaarding. Als de zaak met spoed moet worden behandeld, kan de rechtbank die verzoeken om voorlopige voorzieningen in behandeling neemt, toestaan dat een dagvaarding oproept een hoorzitting bij te wonen op een tijdstip dat valt op een feestdag of op een dag die gewoonlijk geen werkdag is. Vertegenwoordiging door een advocaat is niet nodig.

Met betrekking tot de territoriale bevoegdheid worden de van de jurisprudentie afgeleide regels toegepast die voorrang geven aan de vereisten van een gedegen rechtsbedeling. Daarom kan het verzoekschrift worden gericht aan de president van de regionale rechtbank van de plaats waar de beschermde persoon wil wonen of verblijven.

Laatste update: 28/06/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Italië

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Naar Italiaans recht is de rechtbank van de verblijfplaats van de beschermde persoon bevoegd om beschermingsmaatregelen te gelasten, en derhalve ook om certificaten af te geven overeenkomstig artikel 5.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel wordt ingeroepen en indien nodig afgedwongen onder toezicht van de rechtbank van de plaats waar de beschermde persoon woont of verblijft ten tijde van het verzoek.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De rechtbank van de plaats waar de beschermde persoon woont of verblijft, is bevoegd om beschermingsmaatregelen aan te passen overeenkomstig artikel 11, lid 1.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Dezelfde rechtbank als bedoeld onder (iii).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Italiaans

Laatste update: 31/01/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Cyprus

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Volgens artikel 32 van de Wet inzake de rechtbanken, Wet 14/60, kan elke rechtbank in het kader van de uitoefening van zijn bevoegdheid in burgerlijke zaken een verbod (voorlopig, permanent of dwingend) opleggen.

Volgens artikel 16 van de Wet inzake de familierechtbanken, Wet 23/90, hebben ook familierechtbanken deze bevoegdheid.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De instantie die bevoegd is om beschermingsmaatregelen te bevelen, is de districtsrechtbank (*Eparchiakó Dikastírio tis Dimokratías*) van het district waar de verzoeker op het desbetreffende tijdstip woont of verblijft.

In geval van een geschil op basis van het familierecht is de bevoegde instantie de familierechtbank (*Oikogeneiakó Dikastírio tis Dimokratías*) van het district waar de verzoeker of de verweerder op het desbetreffende tijdstip woont of verblijft. Als het geschil een minderjarige betreft, ligt de bevoegdheid bij de familierechtbank van het district waar de minderjarige is aangetroffen.

De districtsrechtbank of de familierechtbank die de beschermingsmaatregel heeft bevolen, is bevoegd om certificaten af te geven.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Instantie waarvoor men zich op een beschermingsmaatregel kan beroepen:

In alle gevallen is de bevoegde instantie de districtsrechtbank van het district waarnaar de persoon van wie de dreiging uitgaat, permanent of tijdelijk is verhuisd. Als het adres onbekend is, ligt de bevoegdheid bij de districtsrechtbank van Nicosia.

Instantie die bevoegd is om een dergelijke maatregel ten uitvoer te leggen:

In alle gevallen is de bevoegde instantie de districtsrechtbank van het district waarnaar de persoon van wie de dreiging uitgaat, permanent of tijdelijk is verhuisd. Als het adres onbekend is, ligt de bevoegdheid bij de districtsrechtbank van Nicosia.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

In alle gevallen is de bevoegde instantie de districtsrechtbank van het district waarnaar de persoon van wie de dreiging uitgaat, permanent of tijdelijk is verhuisd. Als het adres onbekend is, ligt de bevoegdheid bij de districtsrechtbank van Nicosia.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Rechterlijke instantie waarbij het verzoek tot weigering van erkenning moet worden ingediend:

De districtsrechtbank of de familierechtbank waarvoor men zich heeft beroepen op de beschermingsmaatregel die in de lidstaat van oorsprong is bevolen.

Rechterlijke instantie waarbij het verzoek tot weigering van tenuitvoerlegging moet worden ingediend (voor zover van toepassing):

De districtsrechtbank of de familierechtbank waarvoor men zich heeft beroepen op de beschermingsmaatregel die in de lidstaat van oorsprong is bevolen.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Stukken moeten in het Grieks worden ingediend. Een Engelse vertaling daarvan wordt ook geaccepteerd.

Laatste update: 16/11/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Letland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

De voorschriften en procedures die van toepassing zijn op beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken zijn vastgesteld in de wet op de burgerlijke rechtsvordering.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De instanties die in Letland bevoegd zijn om beschermingsmaatregelen te gelasten en certificaten af te geven, zijn de districtsrechtbanken (of de gemeentelijke rechtbanken) (artikel 5411, lid 45, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De instanties die bevoegd zijn om een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen, zijn de districtsrechtbanken (of de gemeentelijke rechtbanken) van de plaats waar de beslissing moet worden ten uitvoer gelegd of van de opgegeven woonplaats van de verweerder, of, bij gebreke van een dergelijke woonplaats, de werkelijke verblijfplaats of de maatschappelijke zetel van de verweerder (artikel 6513, lid 1, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De districtsrechtbanken (of gemeentelijke rechtbanken) die bevoegd zijn voor de tenuitvoerlegging van de beschermingsmaatregelen zijn ook bevoegd voor de aanpassing van deze maatregelen (artikel 6515, lid 2, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Dit zijn de districtsrechtbanken (of de gemeentelijke rechtbanken) binnen het rechtsgebied waarvan de door een buitenlandse rechterlijke instantie gelaste beschermingsmaatregel ten uitvoer moet worden gelegd (artikel 6443, lid 43, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Elke op grond van deze verordening vereiste transliteratie of vertaling wordt opgesteld in de officiële taal van de Republiek Letland, d.w.z. het Lets.

Laatste update: 16/04/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Litouwen

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Litouwen worden onder de verordening vallende beschermingsmaatregelen gelast door de rechtbanken. Certificaten als bedoeld in artikel 5 van de verordening worden afgegeven door de rechtbank die de beschermingsmaatregel heeft gelast.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

In Litouwen zijn gerechtsdeurwaarders bevoegd voor de tenuitvoerlegging van onder de verordening vallende beschermingsmaatregelen. Wanneer gerechtsdeurwaarders worden gehinderd bij de tenuitvoerlegging van onder de verordening vallende beschermingsmaatregelen, beschikken zij over een algemeen recht de politie te verzoeken die hinder weg te nemen.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De onder de verordening vallende beschermingsmaatregelen worden overeenkomstig artikel 11, lid 1, aangepast door de gerechtsdeurwaarders die de beschermingsmaatregelen ten uitvoer leggen.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Verzoeken tot weigering van erkenning of, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging van een beschermingsmaatregel worden ingediend bij het Hof van beroep van Litouwen.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Elke op grond van deze verordening vereiste transliteratie of vertaling om te communiceren met de Litouwse bevoegde instanties wordt opgesteld in de officiële taal van de Republiek Litouwen, namelijk het Litouws.

Laatste update: 21/10/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Luxemburg

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten

De openbaar aanklager (*Procureur d'Etat*), overeenkomstig de gewijzigde Wet inzake Huiselijk Geweld van 8 september 2003, en de voorzitter van de districtsrechtbank (*Tribunal d'Arrondissement*), overeenkomstig artikelen 1017-1 tot en met 1017-12 van het nieuwe Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De instanties die bevoegd zijn certificaten af te geven

De openbaar aanklager, overeenkomstig de gewijzigde Wet inzake Huiselijk Geweld van 8 september 2003, en de voorzitter van de districtsrechtbank, overeenkomstig artikelen 1017-1 tot en met 1017-12 van het nieuwe Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel

De openbaar aanklager en (voor dwangsommen) de president van de districtsrechtbank.

De instanties die bevoegd zijn om een dergelijke maatregel ten uitvoer te leggen

De openbaar aanklager en (voor dwangsommen) de president van de districtsrechtbank.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De president van de districtsrechtbank in een spoedprocedure.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Een verzoek om weigering van erkenning moet overeenkomstig artikel 13 aan de president van de districtsrechtbank in een spoedprocedure worden ingediend.

Een verzoek om weigering van tenuitvoerlegging moet overeenkomstig artikel 13 aan de president van de districtsrechtbank in een spoedprocedure worden ingediend.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Luxemburg aanvaardt Frans en Duits.

Laatste update: 02/02/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Hongarije

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De arrondissementsrechtbanken

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De arrondissementsrechtbanken, de arrondissementsbureaus van de centrale en hoofdstedelijke districtsdiensten (samen "de arrondissementsbureaus" genoemd) en de politie.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De arrondissementsrechtbanken

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De arrondissementsrechtbanken

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Hongaars

Laatste update: 16/07/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Nederland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Slachtoffers die in Nederland een beschermingsmaatregel willen verkrijgen moeten daarvoor een civiele procedure (kort geding) voeren. Men dient zich daarvoor te wenden tot een advocaat. Deze kan informatie geven over de te volgen procedure en de procedure namens het slachtoffer voeren.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Rechtbanken die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel af te geven: [rechtbanken](#) (167 Kb) [nl](#)

Als een beschermingsmaatregel is afgegeven op grond van de Wet tijdelijk huisverbod: de burgemeester van de plaats waarin de locatie ligt waarvoor het tijdelijk huisverbod is afgegeven.

Dezelfde instantie die een beschermingsmaatregel heeft afgegeven is ook bevoegd om het certificaat af te geven.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

- Een deurwaarder
- In geval van een beschermingsmaatregel die is afgegeven op grond van de Wet tijdelijk huisverbod: de politie.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag
Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag
PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Gerechtshof Den Haag
Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag
PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag
Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag
PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Gerechtshof Den Haag
Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag
PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Nederlands

Laatste update: 04/07/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Oostenrijk

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

De beschermingsmaatregelen in het Oostenrijkse recht die in de verordening worden bedoeld, zijn met name de voorlopige voorzieningen inzake bescherming tegen huiselijk geweld (artikel 382b van de Tenuitvoerleggingswet (*Exekutionsordnung*, EO)), inzake bescherming tegen geweld in het algemeen (artikel 382e van de Tenuitvoerleggingswet) en inzake bescherming tegen inmenging in het privéleven (artikel 382g van de Tenuitvoerleggingswet). Het betreft de volgende wettelijke bepalingen:

*Bescherming tegen huiselijk geweld

Artikel 382b. 1) Als de ene persoon het verdere samenwonen voor de andere persoon ondraaglijk maakt door middel van fysieke agressie, de dreiging van fysieke agressie of enige gedraging die ernstige schadelijke gevolgen heeft voor de mentale gezondheid van de ander, moet de rechter, op verzoek van de andere persoon:

1.	de eerstbedoelde persoon gelasten de woning en de onmiddellijke omgeving van de woning te verlaten en
2.	de eerstbedoelde persoon verbieden naar de woning en de onmiddellijke omgeving van de woning terug te keren,
indien de verzoeker dringend nood heeft aan de woning.	

2) In het geval van voorlopige voorzieningen krachtens lid 1 hoeft er geen uiterste termijn voor het instellen van beroep (artikel 391, lid 2) te worden vastgesteld indien de voorlopige voorziening voor maximaal zes maanden wordt toegewezen.

3) Bodemprocedures in de zin van artikel 391, lid 2, zijn procedures inzake de ontbinding, nietigverklaring of ongeldigverklaring van het huwelijk, procedures inzake de verdeling van het huwelijksvermogen en het gezamenlijk spaargeld en procedures inzake het vaststellen van het recht op toegang tot de woning.

Bescherming tegen geweld in het algemeen

Artikel 382e. 1) Als de ene persoon verdere ontmoetingen voor de andere persoon ondraaglijk maakt door middel van fysieke agressie, de dreiging van fysieke agressie of enige gedraging die ernstige schadelijke gevolgen heeft voor de mentale gezondheid van de ander, moet de rechter, op verzoek van de andere persoon:

1.	de eerstbedoelde persoon verbieden aanwezig te zijn op welbepaalde plaatsen en
2.	de eerstbedoelde persoon verbieden de verzoeker te ontmoeten en met hem contact op te nemen,

tenzij dit in strijd is met vitale belangen van de verweerder.

2) In het geval van voorlopige voorzieningen krachtens lid 1 hoeft er geen uiterste termijn voor het instellen van beroep (artikel 391, lid 2) te worden vastgesteld indien de voorlopige voorziening voor maximaal één jaar wordt toegewezen. Hetzelfde geldt voor een verlenging van de voorlopige voorziening na een inbreuk door de verweerder.

3) Indien een voorlopige voorziening krachtens lid 1 wordt gelast in combinatie met een voorlopige voorziening krachtens artikel 382b, lid 1, zijn artikel 382b, lid 3, en artikel 382c, lid 4, van overeenkomstige toepassing.

4) De rechter kan de veiligheidsinstanties belasten met de tenuitvoerlegging van de voorlopige voorzieningen krachtens lid 1. Artikel 382d, lid 4, is van overeenkomstige toepassing. In andere gevallen worden voorlopige voorzieningen krachtens lid 1 ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van deel 1, afdeling 3.

Bescherming tegen inmenging in de persoonlijke levenssfeer

Artikel 382g. 1) Het recht op niet-inmenging in de persoonlijke levenssfeer kan met name via de volgende maatregelen worden gewaarborgd:

1.	verbod op het opnemen van persoonlijk contact met en het achternagaan van de kwetsbare partij,
2.	verbod op contact per brief, telefoon of anderszins,
3.	verbod op het aanwezig zijn op welbepaalde plaatsen,
4.	verbod op het doorsturen en verspreiden van de persoonsgegevens en foto's van de kwetsbare partij,
5.	verbod op het gebruik van de persoonsgegevens van de kwetsbare partij voor het bestellen van goederen of diensten bij een derde,
6.	verbod op het aanzetten van een derde tot het leggen van contact met de kwetsbare partij.

2) In het geval van voorlopige voorzieningen krachtens lid 1, punten 1 tot en met 6, hoeft er geen uiterste termijn voor het instellen van beroep (artikel 391, lid 2) te worden vastgesteld indien de voorlopige voorziening voor maximaal één jaar wordt toegewezen. Hetzelfde geldt voor een verlenging van de voorlopige voorziening na een inbreuk door de verweerder.

3) De rechter kan de veiligheidsinstanties belasten met de tenuitvoerlegging van de voorlopige voorzieningen krachtens lid 1, punten 1 en 3. Artikel 382d, lid 4, is van overeenkomstige toepassing. In andere gevallen worden voorlopige voorzieningen krachtens lid 1 ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van deel 1, afdeling 3."

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Beschermingsmaatregelen worden gelast door districtsrechtbanken (*Bezirksgerichte*). In zeldzame gevallen kan een beschermingsmaatregel ook worden gelast door een regionale rechtbank (*Landesgericht*) als rechtbank van eerste aanleg als de hoofdprocedure bij deze rechtbank aanhangig is. Er kunnen in de loop van een beroepsprocedure ook beschermingsmaatregelen worden gelast door regionale rechtbanken, en ook door hogere regionale rechtbanken (*Oberlandesgerichte*) of het Hooggerechtshof (*Oberster Gerichtshof*) als hof van beroep.

Districtsrechtbanken geven ook certificaten af met betrekking tot de beschermingsmaatregelen die door hen zijn gelast. Als, bij wijze van uitzondering, een beschermingsmaatregel wordt bevolen door een regionale rechtbank, een hogere regionale rechtbank of het Hooggerechtshof, is die rechtbank tevens verantwoordelijk voor het afgeven van het certificaat. Het is dus altijd de rechtbank die de maatregel heeft bevolen die verantwoordelijk is voor het afgeven van het certificaat met betrekking tot die maatregel.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Districtsrechtbanken. In artikel 86b, lid 1, van de Tenuitvoerleggingswet is bepaald dat de rechtbank die territoriale bevoegdheid heeft om de tenuitvoerlegging te gelasten van een buitenlandse beschermingsmaatregel in Oostenrijk en die kan beslissen over een verzoek tot tenuitvoerlegging op basis van een dergelijke beschermingsmaatregel, de districtsrechtbank met algemene bevoegdheid voor geschillen voor de beschermde persoon is (dit hangt af van de woonplaats). Als de laatstbedoelde rechtbank zich niet in Oostenrijk bevindt, is de districtsrechtbank van de binnenstad van Wenen bevoegd (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Districtsrechtbanken zijn tevens bevoegd om buitenlandse beschermingsmaatregelen aan te passen. Ook in dat geval wordt de territoriale bevoegdheid bepaald door de algemene bevoegdheid voor geschillen voor de beschermde persoon (afhankelijk van de woonplaats), tenzij het een plaats buiten Oostenrijk betreft. In dat laatste geval is de districtsrechtbank van de binnenstad van Wenen bevoegd (artikel 86b, lid 1, van de Tenuitvoerleggingswet).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Krachtens artikel 86b, lid 2, van de Tenuitvoerleggingswet moeten verzoeken om weigering van erkenning of tenuitvoerlegging van een buitenlands beschermingsbevel waarvoor geen termijn geldt, worden ingediend bij de districtsrechtbank die de tenuitvoerlegging van de beschermingsmaatregel heeft gelast of goedgekeurd.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Duits is de enige taal die wordt aanvaard.

Laatste update: 25/03/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Polen

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Voor het gelasten van beschermingsmaatregelen bevoegde instanties:

districtsrechtbanken, regionale rechtbanken, hoven van beroep.

Voor het afgeven van certificaten bevoegde rechtbanken:

de districtsrechtbanken, regionale rechtbanken en hoven van beroep die de beschermingsmaatregelen hebben gelast.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De districtsrechtbanken

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De districtsrechtbanken

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De regionale rechtbanken

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Pools

Laatste update: 15/07/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Portugal

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In het Portugese recht zijn beschermingsmaatregelen in beginsel strafrechtelijk van aard en worden ze geregeld in het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en Wet nr. 112/2009 van 16 september 2009 tot bepaling van het rechtskader dat van toepassing is op de voorkoming van huiselijk geweld en de bescherming van en bijstand aan slachtoffers daarvan.

Civielrechtelijk is het echter mogelijk om beschermingsmaatregelen op te leggen in het kader van de algemene bescherming van de persoonlijkheidsrechten.

Artikel 70, lid 2, van het Burgerlijk Wetboek luidt: "Ongeacht of er sprake is van enige civielrechtelijke aansprakelijkheid, kan de bedreigde persoon of het slachtoffer verzoeken om een rechterlijk bevel dat passend is voor de omstandigheden om te voorkomen dat de bedreiging wordt uitgevoerd dan wel om de reeds ingetreden gevolgen van het strafbare feit te verzachten."

Het burgerlijke procesrecht voorziet dan ook in specifieke rechterlijke bevelen om te voorkomen dat een onwettige en directe bedreiging van de fysieke of morele integriteit van een persoon wordt uitgevoerd of om de reeds ingetreden gevolgen van een strafbaar feit te verzachten of te beëindigen (artikel 878 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

Bepaalde procedurele aspecten van dit type procedure worden geregeld in de artikelen 879 en 880 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De regels van het burgerlijke procesrecht komen erop neer dat, als een verzoek om een dergelijk rechterlijk bevel wordt ingewilligd, de rechter bepaalt aan welke specifieke gedragsvoorwaarden de verweerder zich moet houden, en waar van toepassing de uiterste termijn bepaalt waarop het bevel moet zijn nageleefd. Ook bepaalt de rechter het bedrag van de boete die de verweerder verschuldigd is voor elke dag van te late naleving of, waar van toepassing, voor elke inbreuk.

Ook is de rechter gemachtigd een tussenvonnissen uit te spreken, waartegen geen beroep kan worden ingesteld en dat vervolgens in de bodemprocedure kan worden gewijzigd of bevestigd. Dit geldt in gevallen waarbij degene die om het rechterlijk bevel verzoekt, bewijs heeft overgelegd en uit het bewijs blijkt dat het mogelijk is dat deze persoon een dreigende en onomkeerbare aantasting van zijn fysieke of morele integriteit ondervindt, en als:

- a) de rechter geen zekerheid kan krijgen omtrent het bestaan, de omvang of de ernst van de dreiging of het strafbare feit; of
- b) er bijzonder dringende redenen zijn die een rechterlijk bevel noodzakelijk maken zonder dat de tegenpartij wordt gehoord.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Niet van toepassing.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De Portugese instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen, zijn: algemene afdelingen (*Juízo de Competência Genérica*) of lokale burgerlijke afdelingen (*Juízo local cível*) van de bevoegde districtsrechtbank.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De Portugese instanties die bevoegd zijn om beschermingsmaatregelen overeenkomstig artikel 11, lid 1, aan te passen, zijn: algemene afdelingen of lokale burgerlijke afdelingen van de bevoegde districtsrechtbank.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

De rechterlijke instanties waarbij overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend, zijn: algemene afdelingen of lokale burgerlijke afdelingen van de bevoegde districtsrechtbank.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

De taal waarin de vertalingen vermeld in artikel 16, lid 1, worden aanvaard, is het **Portugees**.

Laatste update: 10/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Roemenië

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

Bevel tot tijdelijke bescherming

Een bevel tot tijdelijke bescherming wordt uitgevaardigd door een politieagent die op basis van een beoordeling van de feitelijke situatie vaststelt dat er een risico bestaat. De politie vaardigt een voorlopig beschermingsbevel uit als aan de voorwaarden wordt voldaan. Als niet aan de voorwaarden wordt voldaan, is de politie verplicht de slachtoffers te informeren over de mogelijkheid om een verzoek om een beschermingsbevel in te dienen. De uitvaardiging van het bevel sluit niet uit dat er een preventieve maatregel wordt genomen overeenkomstig de bepalingen van het wetboek van strafrecht.

Om de meldingen te verifiëren heeft de politie het recht om zonder toestemming van de betrokkene bewijsmateriaal te verkrijgen en de woning te betreden.

De politie mag op passende en evenredige wijze gebruikmaken van geweld en van de middelen waarover zij beschikt, om deze ruimten te betreden.

In het bevel tot tijdelijke bescherming zijn de volgende gegevens opgenomen: datum, tijdstip en plaats van uitvaardiging; naam, voornaam, functie en politie-eenheid; de identiteit van de agressor; de identiteit van het slachtoffer; de redenen voor de feiten en de aanduiding van de bewijzen; de rechtsgrondslag voor de uitvaardiging; begin- en einddatum en -tijd voor de toepassing van de maatregelen; het recht om het bevel aan te vechten, de termijn voor de uitoefening van dat recht en het gerecht waar het beroep kan worden ingesteld.

Het bevel tot tijdelijke bescherming voorziet gedurende een periode van vijf dagen in beschermingsmaatregelen die kunnen bijdragen tot een vermindering van het risico, in de vorm van een of meer van de volgende verplichtingen of verboden: de uithuiszetting van de agressor; de terugkeer van het slachtoffer; de verplichting voor de agressor om uit de buurt van het slachtoffer te blijven; de verplichting voor de agressor om een elektronisch toezichtstelsel te dragen; de inlevering van wapens.

De verplichtingen en verboden die aan agressoren worden opgelegd, treden onmiddellijk nadat zij zijn uitgevaardigd, in werking, zonder kennisgeving of termijn. De termijn van vijf dagen wordt berekend in uren en gaat in vanaf het moment waarop het bevel wordt uitgevaardigd.

Onmiddellijk na de uitvaardiging van het bevel wordt het aan de agressor en aan het slachtoffer betekend door overhandiging van een kopie of duplicaat, die /dat door hen moet worden ondertekend.

De politie-eenheid waartoe de politieagent die het heeft uitgevaardigd, behoort, legt het binnen 24 uur na het moment van uitvaardiging ter bevestiging voor aan het parket van de bevoegde rechtbank in het rechtsgebied waarvan het bevel is uitgevaardigd.

Het bevel tot tijdelijke bescherming wordt voorgelegd aan het bevoegde parket. De procureur beslist binnen een termijn van 48 uur na de uitvaardiging van het bevel over de noodzaak om de maatregelen te handhaven. Naargelang van het geval bevestigt hij deze noodzaak. Als het niet langer nodig is om de maatregelen te handhaven, kan de procureur de beëindiging ervan gelasten en dit meedelen aan de politie-eenheid die het bevel heeft uitgevaardigd. Deze zorgt vervolgens dat de personen tegen wie het bevel is uitgevaardigd, op de hoogte worden gesteld. In het geval van bevestiging legt de procureur het bevel vervolgens voor aan de bevoegde rechtbank in het rechtsgebied waarvan het werd uitgevaardigd, samen met een verzoek tot uitvaardiging van een bevel. Als het bevel wordt voorgelegd, wordt de oorspronkelijke termijn waarvoor het werd uitgevaardigd, verlengd met de tijd die nodig is om de procedure voor de uitvaardiging ervan door de rechtbank af te ronden.

Tegen het bevel kan binnen 48 uur na de betekening ervan beroep worden aangetekend bij de bevoegde rechtbank. Voor de behandeling van het beroep worden de partijen gedagvaard. Het beroep wordt met spoed, maar uiterlijk op de vervaldatum van de termijn waarvoor het bevel tot tijdelijke bescherming is gegeven, in besloten zitting afgehandeld, met dagvaarding van de uitvaardigende instantie. De procureur is verplicht aanwezig. De beslissing in beroep is onherroepelijk.

Beschermingsbevel

Om een gevaar weg te nemen kan een slachtoffer de rechtbank verzoeken een beschermingsbevel uit te vaardigen waarin wordt bevolen tot: de uithuiszetting van de agressor; de terugkeer van het slachtoffer; beperking van het recht van de agressor om een deel van de woning te gebruiken; de opvang/plaatsing van het slachtoffer in een opvanghuis; een verplichting voor de agressor om een bepaalde minimumafstand te bewaren; een verbod voor de agressor om zich in bepaalde plaatsen of gebieden te begeven; een verplichting voor de agressor om permanent een elektronisch toezichtstelsel te dragen; een verbod op elk contact met het slachtoffer; een verplichting voor de agressor om wapens in te leveren bij de politie; de toewijzing van het gezag over minderjarige kinderen of de vaststelling van hun verblijfplaats.

De rechtbank kan de agressor gelasten psychologische hulp te zoeken, psychotherapie te ondergaan of deel te nemen aan een hulpprogramma, en kan aanbevelen/verzoeken dat de agressor in een instelling wordt opgenomen.

De rechtbank kan maatregelen gelasten om te controleren dat het beschermingsbevel wordt opgevolgd en schending ervan te voorkomen: de verplichting om zich regelmatig te melden bij het politiebureau dat belast is met de controle van de opvolging van het bevel; kennisgeving van de nieuwe verblijfplaats bij uithuiszetting; periodieke en/of onaangekondigde controles van de verblijfplaats van de agressor.

Het dispositief van de uitspraak bevat een bepaling dat niet-naleving van om het even welke van de maatregelen een strafbaar feit is.

De duur van de door het bevel opgelegde maatregelen wordt door de rechter bepaald, maar mag niet langer zijn dan zes maanden vanaf de datum waarop het bevel is uitgevaardigd.

Het verzoek om uitvaardiging van een beschermingsbevel valt onder de bevoegdheid van de rechtbank in het rechtsgebied waarvan het slachtoffer woont of verblijft. Het verzoek om uitvaardiging van een bevel kan door het slachtoffer persoonlijk worden gedaan of door een wettelijke vertegenwoordiger of, namens het slachtoffer, door de procureur, de vertegenwoordiger van de overheid of de vertegenwoordiger van een van de sociale dienstverleners.

Het verzoek wordt ingediend via [het standaardformulier](#) (31 Kb) en is vrijgesteld van zegelrecht. Verzoeken worden beoordeeld in besloten zitting, waarbij de procureur verplicht aanwezig is. Op verzoek kan de betrokkene worden bijgestaan of vertegenwoordigd door een advocaat. De persoon tegen wie het verzoek om een beschermingsbevel is gericht, moet verplicht worden bijgestaan. Er wordt met spoed en bij voorrang uitspraak gedaan. De verzoeken moeten binnen een termijn van 72 uur na de indiening ervan worden afgehandeld, behalve in gevallen waarin eerder al een bevel tot tijdelijke bescherming is uitgevaardigd.

Het beschermingsbevel is afdwingbaar. De uitspraak wordt ten uitvoer gelegd zonder voorafgaande kennisgeving of uiterste termijn. De naleving van het beschermingsbevel is eveneens bindend voor het slachtoffer. Tegen de uitspraak kan slechts beroep worden aangetekend binnen drie dagen na de uitspraak, als de partijen waren gedagvaard, of vanaf de betekening, als de partijen niet waren gedagvaard. Het hof van beroep kan de uitvoering opschorten tot de uitspraak in het beroep, maar alleen tegen storting van een borgsom. Voor de behandeling van het beroep worden de partijen gedagvaard. De procureur is verplicht aanwezig.

Op de dag van de uitspraak wordt een kopie van het dispositief van de uitspraak betekend aan de structuren van de Roemeense politie in het rechtsgebied waarvan de verblijfplaats van het slachtoffer en de agressor zich bevindt. Het bevel moet onmiddellijk worden uitgevoerd, door de politie of onder haar toezicht. De politie mag de gezinswoning betreden met toestemming van de beschermde persoon of, indien deze niet aanwezig is, een ander lid van het gezin. De politie heeft de plicht om op de naleving van de uitspraak toe te zien en in geval van niet-naleving het openbaar ministerie in te lichten.

Als de agressor bepaalde maatregelen die in het kader van het beschermingsbevel zijn opgelegd, niet naleeft, is dit een strafbaar feit waarop een gevangenisstraf staat van een maand tot een jaar.

Wanneer de maatregelen aflopen, kan het slachtoffer om een nieuw beschermingsbevel verzoeken. De persoon aan wie op grond van het beschermingsbevel voor de maximale termijn een maatregel is opgelegd, kan verzoeken om herroeping van het bevel of om vervanging van de opgelegde maatregel.

Als de rechtbank na afhandeling van het verzoek vaststelt dat er sprake is van een van de situaties die een bijzondere beschermingsmaatregel voor een kind noodzakelijk maken, stelt zij de plaatselijke overheidsinstantie die verantwoordelijk is voor de bescherming van het kind, daar onmiddellijk van op de hoogte. Er vindt dan een noodinterventie plaats waarbij de nodige sociale diensten worden verleend door een mobiel team dat bestaat uit vertegenwoordigers van de openbare dienst voor sociale bijstand (Serviciulul Public de Asistență Socială, SPAS).

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Overeenkomstig artikel 22 bis van Wet nr. 217/2003 inzake de preventie en bestrijding van huiselijk geweld, opnieuw gepubliceerd, kunnen politieagenten die bij de uitoefening van hun functie vaststellen dat er een dreigend risico bestaat dat het leven, de lichamelijke integriteit of de vrijheid van een persoon in gevaar wordt gebracht bedreigd door een daad van huiselijk geweld, een bevel tot tijdelijke bescherming uitvaardigen om dat risico te beperken.

De autoriteiten die bevoegd zijn om het beschermingsbevel uit te vaardigen, zijn de rechtbanken in het rechtsgebied waarvan de slachtoffers wonen of verblijven, overeenkomstig artikel 25 van Wet nr. 217/2003 inzake de preventie en bestrijding van huiselijk geweld, opnieuw gepubliceerd.

Overeenkomstig artikel 3 van artikel I sexties van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, beslist de rechtbank over het verzoek om afgifte van het certificaat door middel van beslissingen in besloten zitting, waarbij de partijen niet worden gedagvaard.

Tegen een besluit tot inwilliging van het verzoek kan geen beroep worden ingesteld. Tegen een besluit tot afwijzing van het verzoek kan slechts binnen vijf dagen na de betekening ervan beroep worden ingesteld.

Het certificaat wordt afgegeven aan de beschermde persoon en een afschrift ervan wordt betekend aan de persoon van wie de dreiging uitgaat, waarmee deze ervan in kennis wordt gesteld dat de aldus gewaarmerkte beschermingsmaatregel in alle lidstaten van de Europese Unie wordt erkend en afdwingbaar is.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Overeenkomstig artikel 22 sexties en artikel 31 van Wet nr. 217/2003 inzake de preventie en bestrijding van huiselijk geweld, opnieuw gepubliceerd, wordt een bevel tot tijdelijke bescherming of beschermingsbevel onmiddellijk uitgevoerd door of, in voorkomend geval, onder toezicht van de politie.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Artikel 8 van artikel I sexties van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, bepaalt dat voor de uitvoering op het grondgebied van Roemenië van een in een andere lidstaat van de Europese Unie gegeven beslissing waarbij beschermingsmaatregelen zijn opgelegd die onbekend zijn of verschillen van de maatregelen in het Roemeense recht, de Roemeense rechtbank overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. 606/2013 de beschermingsmaatregel in feitelijk opzicht zo aanpast dat deze op het grondgebied van Roemenië kan worden uitgevoerd onder de voorwaarden waarin het Roemeense recht voorziet, waarbij zij maatregelen oplegt die vergelijkbare gevolgen hebben en waarmee soortgelijke doelen en belangen worden beoogd. De door het Roemeense gerecht opgelegde maatregel mag geen gevolgen hebben die verder gaan dan de gevolgen waarin het recht van de lidstaat van oorsprong voorziet voor de bij beslissing van het gerecht van de lidstaat van oorsprong opgelegde maatregel.

De aanpassing vindt ambtshalve of op verzoek van de betrokkene plaats in het kader van de behandeling van de verzoeken om goedkeuring van de uitvoering van de uitspraak of om weigering van de erkenning of de uitvoering, of in het kader van het hoofdgeding.

Het bevoegde gerecht is de districtsrechtbank (judecătoria).

Wanneer het gerecht een aanpassing noodzakelijk acht, gelast het dat de partijen worden gedagvaard. De procureur is verplicht aanwezig.

Tegen een beslissing waarbij het gerecht een in een andere lidstaat gegeven beslissing heeft aangepast, kan binnen tien dagen na de betekening ervan beroep worden ingesteld. Tegen de in beroep gegeven beslissing is geen beroep mogelijk.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Artikel 1 van artikel I sexties van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, bepaalt dat verzoeken om weigering van erkenning of tenuitvoerlegging op het grondgebied van Roemenië van beslissingen betreffende beschermingsmaatregelen die in een andere lidstaat van de Europese Unie zijn gegeven, overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EU) nr. 606/2013 onder de bevoegdheid van de districtsrechtbank vallen.

Laatste update: 23/07/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Slowakije

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

1. Soorten verplichtingen/verboden die uit hoofde van een beschermingsmaatregel worden opgelegd (inhoud van de beschermingsmaatregel)

a) Dringende maatregelen kunnen worden opgelegd op grond van het [wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#) (artikel 324 e.v.). Uit hoofde van een dringende maatregel kan een partij bijvoorbeeld worden gelast om:

i) het huis of appartement waar een persoon woont, tijdelijk niet te betreden wanneer een redelijk vermoeden bestaat dat die partij geweld zal plegen tegen die persoon; het huis of appartement, de arbeidsplaats of een andere plaats waar een persoon woont, verblijft of regelmatig komt, niet of slechts in beperkte mate te betreden wanneer de fysieke of psychische integriteit van die persoon wordt bedreigd door de handelingen van die partij; geheel of gedeeltelijk geen schriftelijk, telefonisch, elektronisch of op enige andere wijze contact op te nemen met een persoon, wanneer de fysieke of psychische integriteit van die persoon door dergelijke handelingen zou kunnen worden bedreigd; een persoon niet binnen een bepaalde afstand of slechts in beperkte mate te benaderen wanneer de fysieke of psychische integriteit van die persoon zou kunnen worden bedreigd door de handelingen van die partij.

ii) In artikel 325, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering zijn in de punten e) tot en met h) voorbeelden opgenomen van de meest voorkomende soorten dringende maatregelen. Dit betekent dat de lijst van dringende maatregelen niet wettelijk beperkt is en dat een rechtbank ook andere soorten dringende maatregelen kan opleggen. Een rechtbank kan dus dringende maatregelen opleggen die soortgelijk zijn aan de beschermingsmaatregelen van artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) nr. 606/2013 betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken, alsmede alle andere maatregelen die noodzakelijk en passend worden geacht.

b) Op grond van de [politiewet](#) kan de politie bijvoorbeeld:

i) een persoon verplichten bepaalde plaatsen niet te betreden, er niet te verblijven of er zich niet op te houden (artikel 27); deze verplichting mag niet langer duren dan nodig is (dus alleen een periode die strikt noodzakelijk is);

ii) een persoon uit een gemeenschappelijke woning zetten (artikel 27 bis). Op grond van de politiewet kan een politieagent een persoon uitzetten uit een appartement, huis of andere ruimte waar die persoon samenwoont met een bedreigde persoon, en die persoon gelasten de onmiddellijke omgeving (gemeenschappelijke woning) te verlaten, indien er feiten zijn vastgesteld die erop wijzen dat die persoon zou kunnen handelen op een wijze die gericht is tegen het leven, de gezondheid of de vrijheid van de bedreigde persoon of zich schuldig zou kunnen maken aan een bijzonder ernstige schending van de menselijke waardigheid van de bedreigde persoon, met name in het licht van eerdere dergelijke geweldsuitbarstingen. De uitzetting uit de gemeenschappelijke woning gaat momenteel gepaard met een verbod voor de uitgezette persoon om de gemeenschappelijke woning te betreden

gedurende een periode van tien dagen vanaf de datum van uitzetting. Een politieagent is gemachtigd om een bevel tot uitzetting van een persoon uit de gemeenschappelijke woning uit te vaardigen, zelfs in zijn of haar afwezigheid. Tijdens de duur van de uitzetting uit de gemeenschappelijke woning is het de uitgezette persoon verboden om binnen een straal van 10 meter van de bedreigde persoon te komen.

2. Aard van de autoriteit die de maatregel gelast

a) De voorlopige beslissing wordt gegeven door een rechterlijke instantie (een burgerlijke rechtbank).

b) Het bevel tot uitzetting uit de gemeenschappelijke woning wordt gegeven door een administratieve instantie – NB: dit is niet de administratieve autoriteit die garanties biedt met betrekking tot onpartijdigheid en het recht van elke partij om te worden gehoord. Het bevel tot uitzetting uit de gemeenschappelijke woning is niet vatbaar voor beroep of rechterlijke toetsing.

3. Mogelijke maximale duur van de maatregel

a) Een dringende maatregel is over het algemeen niet beperkt in de tijd. Volgens de bepalingen van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (artikel 330, lid 1, en artikel 336, lid 1, eerste zin) kan een rechtbank de beslissing echter wel in de tijd beperken. Een dringende maatregel wordt opgeheven indien de beschermde persoon niet het nodige doet om een beslissing ten gronde te verkrijgen (geen rechtsvordering instelt), of indien het verzoek om een beslissing ten gronde wordt geweigerd of afgewezen, of indien de rechtsvordering is geweigerd of afgewezen, of indien de procedure ten gronde is geschorst (wetboek van burgerlijke rechtsvordering – artikel 336, leden 3 en 4). Een dringende maatregel wordt ook opgeheven zodra de rechtbank de rechtsvordering ten gronde heeft toegewezen (wetboek van burgerlijke rechtsvordering – artikel 337, lid 3).

b) De duur is beperkt (strikt noodzakelijke termijn, d.w.z. 48 uur in geval van detentie en 10 dagen in geval van uitzetting uit de gemeenschappelijke woning). Het effect van het door de politie uitgevaardigde bevel tot uitzetting uit de gemeenschappelijke woning kan echter worden verlengd door de indiening van een verzoek om een dringende maatregel (zie hieronder). Het bevel tot uitzetting uit de gemeenschappelijke woning wordt opgeheven zodra een dringende maatregel wordt gelast of een burgerlijke rechtbank de rechtsvordering afwijst.

4. Nationaal uitvoeringssysteem voor de tenuitvoerlegging van de beschermingsmaatregel

a) Een dringende maatregel kan (indien nodig) onmiddellijk na kennisgeving aan de verdachte ten uitvoer worden gelegd. De tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder is noodzakelijk voor de tenuitvoerlegging van de beslissing. De gerechtsdeurwaarder heeft het recht om een geldboete op te leggen aan een persoon die ervan wordt verdacht een voorlopige maatregel niet na te leven ([wetboek tenuitvoerlegging](#) – artikel 192).

b) De politie kan geweld gebruiken om het verzet van een gewelddadige persoon te breken en deze persoon te dwingen de gemeenschappelijke woning te verlaten (politiewet – artikel 51) of om andere politiebepalingen ten uitvoer te leggen om de veiligheid van personen te waarborgen.

5. Sancties bij niet-naleving van de maatregel

a) In geval van niet-naleving van een dringende maatregel wordt de verdachte gestraft met een gevangenisstraf van één tot vijf jaar ([wetboek van strafrecht](#) – artikel 349). De intentie om het strafbare feit (schending van de bij het beschermingsbevel opgelegde verplichting) te plegen, moet echter wel worden bewezen. Zie ook het antwoord in punt 4, onder a).

b) Zie het antwoord in punt 4, onder b).

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

De instanties die bevoegd zijn om in de Slowaakse Republiek beschermingsmaatregelen te gelasten, zijn alle districtsrechtbanken. Alle districtsrechtbanken hebben dezelfde bevoegdheid om een certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5 van de verordening.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

De instantie waarvoor men zich kan beroepen op in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregelen is de **districtsrechtbank Bratislava III. De politie en gerechtsdeurwaarders** zijn bevoegd om deze maatregelen ten uitvoer te leggen.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De districtsrechtbank Bratislava III is de bevoegde instantie om de beschermingsmaatregelen aan te passen in overeenstemming met artikel 11, lid 1, van de verordening.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Het verzoek tot weigering van de erkenning of tenuitvoerlegging moet worden ingediend bij de **districtsrechtbank Bratislava III**.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

De talen die worden aanvaard, zijn **het Slowaaks en Tsjechisch**.

Laatste update: 24/05/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Finland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In Finland staan de in Richtlijn 2011/99/EU en Verordening (EU) nr. 606/2013 bedoelde beschermingsmaatregelen vermeld in de Wet betreffende contactverboden (898/1998).

Op grond van deze wet kan een contactverbod worden opgelegd om een misdrijf tegen het leven, de gezondheid, vrijheid of privacy, de dreiging van een dergelijk misdrijf of enige andere vorm van ernstige intimidatie te voorkomen. Als de persoon die zich bedreigd voelt en de persoon tegen wie een verzoek om een contactverbod is gericht, permanent in dezelfde woning samenleven, kan een contactverbod worden opgelegd om een misdrijf tegen het leven, de gezondheid of vrijheid van de bedreigde persoon of de dreiging van een dergelijk misdrijf te voorkomen (*contactverbod binnen het gezin*).

Richtlijn 2011/99/EU heeft betrekking op contactverboden die in Finland zijn opgelegd, als zo'n contactverbod vanwege een strafbaar feit of een vermeend strafbaar feit is ingesteld. Als het contactverbod geen verband houdt met een strafbaar feit als bedoeld in de richtlijn, valt het onder Verordening (EU) nr. 606/2013.

Zoals uitvoeriger in de desbetreffende uitspraak wordt beschreven, mag een persoon aan wie een contactverbod is opgelegd, de persoon die onder bescherming staat, niet ontmoeten en evenmin op andere wijze proberen met hem of haar in contact te komen (*basiscontactverbod*). Ook is het verboden de persoon die onder bescherming staat, te volgen en te observeren. Een persoon aan wie een contactverbod binnen het gezin is opgelegd, moet de woning verlaten waar hij of zij en de persoon die onder bescherming staat, permanent samenleven, en mag daar niet terugkeren. Als er reden is om aan te nemen dat een basiscontactverbod tekortschiet, kan het contactverbod worden uitgebreid. In dit geval geldt het contactverbod tevens voor het zich ophouden in de buurt van de permanente woning, het vakantieverblijf of de werkplek van de persoon die onder bescherming staat, of in de buurt van een andere

vergelijkbare plaats die afzonderlijk wordt aangeduid (*uitgebreid contactverbod*). Het contactverbod heeft echter geen betrekking op een contact waarvoor een geldige reden bestaat en dat kennelijk noodzakelijk is. De afspraken voor noodzakelijk contact moeten bij voorkeur reeds in het besluit over het contactverbod zijn opgenomen.

Een contactverbod kan voor ten hoogste een jaar worden opgelegd. Een contactverbod binnen het gezin kan voor ten hoogste drie maanden worden opgelegd. Een contactverbod wordt van kracht nadat de districtsrechtbank het heeft opgelegd. Dit besluit moet worden uitgevoerd ongeacht of er beroep is ingesteld, tenzij de hogere rechtbank die de zaak behandelt, anders oordeelt. Verlenging van een contactverbod is mogelijk. In dat geval kan het contactverbod voor ten hoogste twee jaar worden opgelegd. Een contactverbod binnen het gezin kan met ten hoogste drie maanden worden verlengd. Iedereen die een geldige reden heeft om zich door een andere persoon bedreigd of geïntimideerd te voelen, kan om een contactverbod verzoeken. Het verzoek kan ook worden gedaan door een met vervolging belaste instantie, de politie of de sociale dienst. Het verzoek dient mondeling of schriftelijk via een speciaal formulier te worden ingediend.

Zaken met betrekking tot contactverboden worden door de districtsrechtbank behandeld. De bevoegde rechtbank is de districtsrechtbank van de plaats waar de te beschermen persoon verblijft of waar het contactverbod vooral zou gelden. Het is mogelijk dat de persoon tegen wie een verzoek om een contactverbod is gericht, wordt verdacht van een misdrijf dat bij de behandeling van de zaak met betrekking tot het contactverbod relevant kan zijn. In dat geval is de desbetreffende strafrechter eveneens bevoegd in een dergelijke zaak.

Voor zover passend hebben de bepalingen over de strafrechtelijke procedure ook betrekking op een rechtszaak in verband met een contactverbod. In de Finse jurisprudentie wordt een contactverbod vrijwel zonder uitzondering opgelegd als een zelfstandige maatregel die losstaat van de behandeling van een strafzaak, hoewel een dergelijk verbod volgens de wet ook in het kader van een strafproces aan de orde kan komen.

Een contactverbod kan worden opgelegd als er goede redenen zijn om aan te nemen dat de persoon tegen wie het verzoek om een verbod is gericht, vermoedelijk een misdrijf zal begaan tegen het leven, de gezondheid, vrijheid of privacy van de persoon die zich bedreigd voelt, of hem of haar op een andere wijze ernstig zal intimideren.

Een contactverbod binnen het gezin kan worden opgelegd als de persoon tegen wie het verzoek om een verbod is gericht, vermoedelijk een misdrijf zal begaan tegen het leven, de gezondheid of vrijheid van de persoon die zich bedreigd voelt, te oordelen naar de dreigementen die eerstgenoemde persoon heeft geuit en eerdere strafbare feiten of ander gedrag. Tevens moet daarbij het opleggen van een contactverbod niet onredelijk zijn, met inachtneming van de ernst van het te plegen misdrijf, de omstandigheden van de personen die in hetzelfde huishouden wonen en andere feiten die in de zaak naar voren worden gebracht.

Bij de beoordeling van de vereisten voor het opleggen van een contactverbod moet worden gekeken naar de omstandigheden van de betrokken personen, de aard van in het verleden gepleegde misdrijven of intimidatie en of deze herhaaldelijk hebben plaatsgevonden, en naar de kans dat de persoon tegen wie het verzoek om een contactverbod is gericht, de intimidatie zal voortzetten of een misdrijf zal begaan tegen de persoon die zich bedreigd voelt.

Er kan ook een tijdelijk contactverbod worden opgelegd. Een besluit daartoe wordt genomen door een ambtenaar met aanhoudingsbevoegdheid of door een rechter. Deze ambtenaar moet zijn of haar besluit onverwijld en uiterlijk binnen drie dagen aan de bevoegde districtsrechtbank voorleggen.

In beginsel worden de kosten van een zaak die betrekking heeft op een contactverbod door de partijen zelf gedragen.

De rechter kan echter een partij veroordelen in het geheel of een deel van de juridische kosten van de tegenpartij, als daarvoor zwaarwegende redenen bestaan. Er worden geen proceskosten in rekening gebracht.

De partijen hebben recht op een advocaat en ook op gratis rechtshulp, als aan de voorwaarden van de Wet op de rechtsbijstand (257/2002) is voldaan.

De rechtbank moet een uitspraak tot het opleggen, intrekken of wijzigen van een contactverbod onmiddellijk in het computersysteem van de politie invoeren.

De uitspraak wordt ook bekendgemaakt aan de verzoeker, de persoon die door het contactverbod moet worden beschermd en de persoon tegen wie het verzoek om een contactverbod was gericht. De uitspraak moet op controleerbare wijze worden betekend aan de persoon aan wie het contactverbod was opgelegd, tenzij deze in het bijzijn van die persoon werd afgegeven.

De politie ziet toe op de handhaving van contactverboden.

Schendingen van contactverboden zijn strafbaar op grond van hoofdstuk 16, artikel 9a, van het Wetboek van Strafrecht (39/1889).

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten

Algemene rechtbanken (districtsrechtbanken, hoven van beroep en het hoogste gerechtshof)

Instanties die bevoegd zijn certificaten af te geven overeenkomstig artikel 5

Algemene rechtbanken (districtsrechtbanken, hoven van beroep en het hoogste gerechtshof)

Het certificaat wordt afgegeven door de rechtbank die een contactverbod heeft opgelegd dat onder de verordening valt en vermeld wordt in de Wet betreffende contactverboden (898/1998).

Het certificaat wordt afgegeven conform de artikelen 5 tot en met 7 van de verordening. Van het certificaat wordt kennisgeving gedaan aan de persoon van wie de dreiging uitgaat, conform artikel 8 van de verordening en artikel 5 van de Wet (227/2015) tot uitvoering van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Districtsrechtbank van Helsinki.

Contactgegevens: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Een beschermingsmaatregel die in een andere lidstaat is opgelegd, wordt in Finland conform artikel 4, lid 1, van de verordening erkend zonder dat daarvoor een afzonderlijke procedure nodig is, als bepaald in artikel 4 van de Wet (227/2015) tot uitvoering van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken. Een dergelijke beschermingsmaatregel wordt op dezelfde wijze als een in Finland opgelegd contactverbod ingevoerd in het register dat vermeld wordt in artikel 15 van de Wet betreffende contactverboden (898/1998).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

Districtsrechtbank van Helsinki.

Contactgegevens: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Aanpassing van een beschermingsmaatregel vindt plaats zoals beschreven in artikel 11 van de verordening in overeenstemming met de schriftelijke procedure die vermeld wordt in artikel 3 van de Wet (227/2015) tot uitvoering van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Districtsrechtbank van Helsinki.

Contactgegevens: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

De erkenning of tenuitvoerlegging van de uitspraak wordt geweigerd op basis van artikel 13 van de verordening in overeenstemming met de schriftelijke procedure die vermeld wordt in artikel 3 van de Wet (227/2015) tot uitvoering van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

De geaccepteerde talen zijn Fins, Zweeds en Engels. Een in een andere taal afgegeven certificaat kan ook worden geaccepteerd, mits daarvoor geen andere beletsels aanwezig zijn.

Laatste update: 09/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Zweden

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

Het Zweeds recht kent geen burgerrechtelijke beschermingsmaatregelen als bedoeld in Verordening (EU) nr. 606/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken. Bijgevolg is geen instantie bevoegd om dergelijke maatregelen te gelasten of om certificaten als bedoeld in artikel 5 af te geven.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel kan worden ingeroepen voor de openbare aanklager (*åklagaren*) van de plaats waar de maatregel moet worden toegepast of hoofdzakelijk moet worden toegepast.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

De openbare aanklager van de plaats waar de maatregel moet worden toegepast of hoofdzakelijk moet worden toegepast, is bevoegd om beschermingsmaatregelen aan te passen overeenkomstig artikel 11, lid 1.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

Een verzoek tot weigering van erkenning als bedoeld in artikel 13 moet worden ingediend bij de arrondissementsrechtbank (*tingsrätt*) van Stockholm.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Zweeds.

Laatste update: 25/10/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Engeland en Wales

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In Engeland en Wales

Uitgaande beschermingsmaatregelen (d.w.z. in het Verenigd Koninkrijk gelaste beschermingsmaatregelen die in andere EU-lidstaten moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd)

Elke aanvrager (of begunstigde) van een onder de verordening vallende binnenlandse beschermingsmaatregel (bv. maatregelen bevolen op grond van de wet op de bescherming tegen intimidatie van 1997 (Protection from Harassment Act 1997), of in gezinszaken, beschermingsbevelen (non-molestation orders), bevelen tot regeling van de bewoning (occupation orders) en bevelen tot bescherming tegen gedwongen huwelijken (forced marriage protection orders)) kan de rechter die de beschermingsmaatregel beveelt, in het kader van deze regeling verzoeken om een certificaat teneinde deze bescherming tot een andere lidstaat van de EU uit te breiden. In Engeland en Wales zijn de daartoe bevoegde gerechten:

familierechtbank (family court);

districtsrechtbank (county court);

hooggerechtshof (High Court; zowel de Family Division als de Queen's Bench Division);

magistrates' courts (die beschikkingen kunnen geven inzake bescherming tegen huiselijk geweld);

voogdijrechtbank (Court of Protection).

De procedures die in verband met deze maatregelen moeten worden gevolgd, zijn uitvoerig beschreven in wetgeving en in de toepasselijke Family Procedure Rules (FPR of Civil Procedure Rules, CPR), te weten het nieuwe deel 38 van de FPR (FPR Practice Direction 38A) en het nieuwe hoofdstuk VI van de CPR, deel 74.

Elk van deze gerechten kan hulp bieden bij de opstelling van een verzoekschrift. Er is ook een folder beschikbaar, die zal kunnen worden geraadpleegd op de website van de Court Service (HMCTS).

Wanneer is vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan, geeft de rechter een certificaat in de voorgeschreven vorm af (gangbaar in de hele EU). Het certificaat wordt aan de beschermde persoon/aanvrager afgegeven. De beschermde persoon kan de rechter ook verzoeken om hem of haar een vertaald certificaat te verstrekken.

De rechter stelt de "persoon van wie de dreiging uitgaat" ervan in kennis dat het certificaat is afgegeven (en overal in de EU van toepassing is). Tegen de afgifte van een certificaat kan er geen rechtsmiddel worden ingesteld. Wel kan er een verzoek om verbetering of intrekking worden gedaan.

Het certificaat houdt in dat de beschermingsmaatregel ten behoeve van de beschermde persoon automatisch wordt erkend en, zo nodig, ten uitvoer kan worden gelegd in elke andere lidstaat (met uitzondering van Denemarken, dat niet door de verordening is gebonden).

De erkenning en tenuitvoerlegging van een inkomende beschermingsmaatregel (van een andere lidstaat naar het Verenigd Koninkrijk)

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel wordt automatisch erkend zonder dat er een bijzondere procedure moet worden gevolgd en is uitvoerbaar zonder dat er een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist. De maatregel hoeft niet aan de rechter te worden voorgelegd voor erkenning.

Als een beschermde persoon vraagt om een "aanpassing van feitelijke elementen" (nieuw adres enz.) van haar/zijn beschermingsmaatregel en/of om tenuitvoerlegging van de maatregel in geval van een vermeende inbreuk, kan zij/hij zich wenden tot een van de volgende gerechten in Engeland en Wales:

familierechtbank (family court);

districtsrechtbank (county court);

hooggerechtshof (High Court, de Family Division).

Deze gerechten kunnen de maatregel dienovereenkomstig aanpassen (indien daarom is gevraagd). De persoon van wie de dreiging uitgaat, wordt in kennis gesteld van de verrichte aanpassingen (en de straffen bij overtreding).

Deze gerechten kunnen de beschermingsmaatregel ten uitvoer leggen door middel van civielrechtelijke sancties die zij kunnen opleggen bij de tenuitvoerlegging van binnenlandse maatregelen zoals beschermingsbevelen (non-molestation orders) of bevelen op grond van de wet op de bescherming tegen intimidatie van 1997.

Een "persoon van wie de dreiging uitgaat", kan een van deze gerechten verzoeken om de erkenning of tenuitvoerlegging van de inkomende beschermingsmaatregel te weigeren. Een weigering moet echter gestoeld zijn op specifieke en beperkte gronden; de maatregel zou kennelijk strijdig moeten zijn met de openbare orde, of onverenigbaar met een binnenlandse beslissing.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Engeland en Wales

familierechtbank (family court);
districtsrechtbank (county court);
hooggerechtshof (High Court; zowel de Family Division als de Queen's Bench Division);
magistratenrechtbanken (magistrates' courts);
voogdijrechtbank (Court of Protection).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

In Engeland en Wales

familierechtbank (family court);
districtsrechtbank (county court);
hooggerechtshof (High Court, de Family Division).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

In Engeland en Wales

familierechtbank (family court);
districtsrechtbank (county court);
hooggerechtshof (High Court, de Family Division).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

In Engeland en Wales

districtsrechtbank (county court);
familierechtbank (family court);
hooggerechtshof (High Court, de Family Division).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Het Engels in alle rechtsgebieden van het Verenigd Koninkrijk

Laatste update: 07/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Noord-Ierland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In Noord-Ierland

Uitgaande beschermingsmaatregelen (d.w.z. in het Verenigd Koninkrijk gelaste beschermingsmaatregelen die in andere EU-lidstaten moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd)

Elke aanvrager (of begunstigde) van een onder de verordening vallende binnenlandse beschermingsmaatregel kan de rechter die de beschermingsmaatregel beveelt, in het kader van deze regeling verzoeken om een certificaat teneinde deze bescherming tot een andere lidstaat van de EU uit te breiden. In Noord-Ierland zijn de daartoe bevoegde gerechten:

districtsrechtbank (county court);
hooggerechtshof (High Court);
magistratenrechtbanken (magistrates' courts).

Wanneer is vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan, geeft de rechter een certificaat in de voorgeschreven vorm af (gangbaar in de hele EU). Het certificaat wordt aan de beschermde persoon/aanvrager afgegeven. De beschermde persoon kan de rechter ook verzoeken om hem of haar een vertaald certificaat te verstrekken.

De rechter stelt de "persoon van wie de dreiging uitgaat" ervan in kennis dat het certificaat is afgegeven (en overal in de EU van toepassing is). Tegen de afgifte van een certificaat kan er geen rechtsmiddel worden ingesteld. Wel kan er een verzoek om verbetering of intrekking worden gedaan.

Het certificaat houdt in dat de beschermingsmaatregel ten behoeve van de beschermde persoon automatisch wordt erkend en, zo nodig, ten uitvoer kan worden gelegd in elke andere lidstaat (met uitzondering van Denemarken, dat niet door de verordening is gebonden).

Het EU-certificaat kan worden aangevraagd bij het gerecht dat de binnenlandse beschermingsmaatregel heeft gelast.

De erkenning en tenuitvoerlegging van een inkomende beschermingsmaatregel (van een andere lidstaat naar het Verenigd Koninkrijk)

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel wordt automatisch erkend zonder dat er een bijzondere procedure moet worden gevolgd en is uitvoerbaar zonder dat er een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist. De maatregel hoeft niet aan de rechter te worden voorgelegd voor erkenning.

Als een beschermde persoon vraagt om een "aanpassing van feitelijke elementen" (nieuw adres enz.) van haar/zijn beschermingsmaatregel en/of om tenuitvoerlegging van de maatregel in geval van een vermeende inbreuk, kan zij/hij zich wenden tot een van de volgende gerechten in Noord-Ierland:

districtsrechtbank (county court);
hooggerechtshof (High Court).

Deze gerechten kunnen de maatregel dienovereenkomstig aanpassen (indien daarom is gevraagd). De persoon van wie de dreiging uitgaat, wordt in kennis gesteld van de verrichte aanpassingen (en de straffen bij overtreding). Deze gerechten kunnen de beschermingsmaatregel ten uitvoer leggen door middel van civielrechtelijke sancties die zij kunnen opleggen bij de tenuitvoerlegging van binnenlandse maatregelen zoals beschermingsbevelen (non-molestation orders) of bevelen op grond van de Protection from Harassment (Northern Ireland) Order 1997.

Een "persoon van wie de dreiging uitgaat", kan een van deze gerechten verzoeken om de erkenning of tenuitvoerlegging van de inkomende beschermingsmaatregel te weigeren. Een weigering moet echter gestoeld zijn op specifieke en beperkte gronden; de maatregel zou kennelijk strijdig moeten zijn met de openbare orde, of onverenigbaar met een binnenlandse beslissing.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Noord-Ierland

hooggerechtshof (High Court);
districtsrechtbank (county court);
magistratenrechtbanken (magistrates' courts).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

In Noord-Ierland

hooggerechtshof (High Court);
districtsrechtbank (county court).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

In Noord-Ierland

hooggerechtshof (High Court);
districtsrechtbank (county court).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

In Noord-Ierland

hooggerechtshof (High Court);
districtsrechtbank (county court).

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Het Engels in alle rechtsgebieden van het Verenigd Koninkrijk

Laatste update: 09/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Schotland

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In Schotland

Uitgaande beschermingsmaatregelen (d.w.z. in het Verenigd Koninkrijk gelaste beschermingsmaatregelen die in andere EU-lidstaten moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd)

Elke aanvrager (of begunstigde) van een onder de verordening vallende binnenlandse beschermingsmaatregel zal de rechter die de beschermingsmaatregel beveelt, in het kader van deze regeling kunnen verzoeken om een certificaat teneinde deze bescherming tot een andere lidstaat van de EU uit te breiden. In Schotland zijn de daartoe bevoegde gerechten:

Court of Session;
sheriff courts.

Wanneer is vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan, geeft de rechter een certificaat in de voorgeschreven vorm af (gangbaar in de hele EU). Het certificaat wordt aan de beschermde persoon/aanvrager afgegeven. De beschermde persoon kan de rechter ook verzoeken om hem of haar een vertaald certificaat te verstrekken.

De rechter stelt de "persoon van wie de dreiging uitgaat" ervan in kennis dat het certificaat is afgegeven (en overal in de EU van toepassing is). Tegen de afgifte van een certificaat kan er geen rechtsmiddel worden ingesteld. Wel kan er een verzoek om verbetering of intrekking worden gedaan.

Het certificaat houdt in dat de beschermingsmaatregel ten behoeve van de beschermde persoon automatisch wordt erkend en, zo nodig, ten uitvoer kan worden gelegd in elke andere lidstaat (met uitzondering van Denemarken, dat niet door de verordening is gebonden).

Het EU-certificaat zal aangevraagd kunnen worden bij het gerecht dat de binnenlandse beschermingsmaatregel heeft gelast.

De erkenning en tenuitvoerlegging van een inkomende beschermingsmaatregel (van een andere lidstaat naar het Verenigd Koninkrijk)

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel wordt automatisch erkend zonder dat er een bijzondere procedure moet worden gevolgd en is uitvoerbaar zonder dat er een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist. De maatregel hoeft niet aan de rechter te worden voorgelegd voor erkenning.

Als een beschermde persoon vraagt om een "aanpassing van feitelijke elementen" (nieuw adres enz.) van haar/zijn beschermingsmaatregel en/of om tenuitvoerlegging van de maatregel in geval van een vermeende inbreuk, kan zij/hij zich wenden tot het Court of Session of het sheriff court dat bevoegd is in het desbetreffende rechtsgebied.

Deze gerechten kunnen de maatregel dienovereenkomstig aanpassen (indien daarom is gevraagd). De persoon van wie de dreiging uitgaat, wordt in kennis gesteld van de verrichte aanpassingen (en de straffen bij overtreding).

Deze gerechten kunnen de beschermingsmaatregel ten uitvoer leggen door de maatregel op dezelfde manier te behandelen als een door een rechter gegeven bevel (interdict) in Schotland.

Een "persoon van wie de dreiging uitgaat", kan een van deze gerechten verzoeken om de erkenning of tenuitvoerlegging van de inkomende beschermingsmaatregel te weigeren. Een weigering moet echter gestoeld zijn op specifieke en beperkte gronden; de maatregel zou kennelijk strijdig moeten zijn met de openbare orde, of onverenigbaar met een binnenlandse beslissing.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Schotland

Court of Session;
sheriff courts.

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

In Schotland

Court of Session;
sheriff courts.

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

In Schotland

Court of Session;
sheriff courts.

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

In Schotland

Court of Session;
sheriff courts.

Artikel 18, onder b) - de taal die wordt/de talen die worden aanvaard voor de in artikel 16, lid 1, bedoelde vertalingen

Het Engels in alle rechtsgebieden van het Verenigd Koninkrijk

Laatste update: 12/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken - Gibraltar

Artikel 17 - Informatie die ter beschikking van het publiek wordt gesteld

In Gibraltar

Uitgaande beschermingsmaatregelen (d.w.z. in het Verenigd Koninkrijk gelaste beschermingsmaatregelen die in andere EU-lidstaten moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd)

Elke aanvrager (of begunstigde) van een onder de verordening vallende binnenlandse beschermingsmaatregel zal de rechter die de beschermingsmaatregel beveelt, in het kader van deze regeling kunnen verzoeken om een certificaat teneinde deze bescherming tot een andere lidstaat van de EU uit te breiden.

In Gibraltar wordt het EU-certificaat afgegeven door het hooggerechtshof (Supreme Court) van Gibraltar. De toepasselijke wetgeving: de Recognition of Protection Measures Regulations 2015 en de Civil Procedure Rules zijn van toepassing op zowel burgerrechtelijke als familierechtelijke procedures. Als aan de voorwaarden is voldaan, geeft het hooggerechtshof van Gibraltar de beschermde persoon het voorgeschreven certificaat volgens het gemeenschappelijke EU-model af en stelt het "de persoon van wie de dreiging uitgaat" daarvan in kennis.

Wanneer is vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan, geeft de rechter een certificaat in de voorgeschreven vorm af (gangbaar in de hele EU). Het certificaat wordt aan de beschermde persoon/aanvrager afgegeven. De beschermde persoon kan de rechter ook verzoeken om hem of haar een vertaald certificaat te verstrekken.

De rechter stelt de "de persoon van wie de dreiging uitgaat" ervan in kennis dat het certificaat is afgegeven (en overal in de EU van toepassing is). Tegen de afgifte van een certificaat kan er geen rechtsmiddel worden ingesteld. Wel kan er een verzoek om verbetering of intrekking worden gedaan.

Het certificaat houdt in dat de beschermingsmaatregel ten behoeve van de beschermde persoon automatisch wordt erkend en, zo nodig, ten uitvoer kan worden gelegd in elke andere lidstaat (met uitzondering van Denemarken, dat niet door de verordening is gebonden).

De erkenning en tenuitvoerlegging van een inkomende beschermingsmaatregel (van een andere lidstaat naar het Verenigd Koninkrijk)

Een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel wordt automatisch erkend zonder dat er een bijzondere procedure moet worden gevolgd en is uitvoerbaar zonder dat er een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist. De maatregel hoeft niet aan de rechter te worden voorgelegd voor erkenning.

In Gibraltar heeft een Europees beschermingsbevel dezelfde rechtskracht als een beschermingsbevel van het hooggerechtshof; het wordt automatisch erkend en is rechtstreeks uitvoerbaar. Indien er bij het hooggerechtshof een verzoek tot wijziging van een Europees beschermingsbevel wordt ingediend, kan het hooggerechtshof de maatregel dienovereenkomstig aanpassen en zal het de "de persoon van wie de dreiging uitgaat" van de aanpassing(en) in kennis stellen.

Artikel 18, onder a)(i) - de instanties die bevoegd zijn beschermingsmaatregelen te gelasten en het certificaat af te geven overeenkomstig artikel 5

In Gibraltar

hooggerechtshof (Supreme Court).

Artikel 18, onder a)(ii) - de instanties waarvoor men zich kan beroepen op een in een andere lidstaat gelaste beschermingsmaatregel en/of die bevoegd zijn om een beschermingsmaatregel ten uitvoer te leggen

In Gibraltar

hooggerechtshof (Supreme Court).

Artikel 18, onder a)(iii) - de instanties die bevoegd zijn voor het aanpassen van een beschermingsmaatregel overeenkomstig artikel 11, lid 1

In Gibraltar

hooggerechtshof (Supreme Court).

Artikel 18, onder a)(iv) - de rechterlijke instanties bij wie overeenkomstig artikel 13 het verzoek tot weigering van erkenning en, in voorkomend geval, van tenuitvoerlegging wordt ingediend

In Gibraltar

hooggerechtshof (Supreme Court).

Laatste update: 14/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.